

РЕШЕНИЕ

№ 2458

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **10514** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 18.07.2011 г. по НАХД № 13569/2010 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 102-ри състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 74231/17.09.2010 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Е. А. Р. за нарушение на чл. 25, ал. 2, пр. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 (сто) лв.

Посоченото решение е обжалвано с касационна жалба на Е. А. Р.. В касационната жалба се оспорва извършването на административното нарушение. Иска се отмяна на решението на районния съд и НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касация, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 24.08.2010 г., около 12:45 ч., в [населено място], А. Е. управлявал лек автомобил „Мазерати К.“ с ДК [рег.номер на МПС] (собственост на [фирма]), като се движел по [улица]в посока към[жк]. В автомобила пътувал и св. Б.. Автомобилът завил наляво на отбивката за Аерогарата, преминал през детелината, за да се включи в движението по [улица], като от лявата лента в участъка на детелината, преминал и се включил в средната лента за движение по булеварда. На известно разстояние пред лекия автомобил „Мазерати“ се движел в същата средна лента и лек автомобил „П. Партнер“ с ДК № С 8169 ХХ (собственост на [фирма]), управляван от св. М.. Малко преди моста на [улица]управляваният от Е. лек автомобил „Мазерати“ предприел маневра за навлизане в най-лявата лента, като 1-2 сек. след навлизането на автомобила в тази лента се чул силен удар в задната страна на колата - автомобилът бил ударен от товарен инкасо-автомобил „Ф. Транспортър“ с ДК [рег.номер на МПС] (собственост на [фирма]), управляван от св. С. Т., който се движел в този момент в най-лявата лента за движение по [улица]и с по-висока скорост от автомобила на жалбоподателя. Водачът на товарния автомобил „Ф.“ се опитал да избегне удара, но спукал гума и не успял да спре. Вследствие на удара лекият автомобил „Мазерати“ се отместил на около 15-20 м, малко диагонално вдясно, леко се завъртял, ударил се с предна лява гума в бордюра, и после ударил задния ляв панел зад шофьорската врата на автомобила „П.“, управляван от св. М., а инкасовият автомобил, след удар също в бордюра, спрял. Лекиите автомобили „Мазерати“ и „П.“ били изместени в дясно, за да не се пречи на движението и била повикана пътната полиция.

На мястото на настъпилото произшествие, след около 15 мин., били изпратени от дежурната част, и пристигнали свидетелите Н. Л. и Н. Д.. Полицейските служители изслушали тримата водачи по случая, огледали местопроизшествието и видимите щети по автомобилите, като дали на самите водачи да попълнят писмени декларации за обстоятелствата. Св. Л. съставил и скица на процесното пътно произшествие, а св. Д. съставил протокола за ПТП - № 1352040/24.08.2010 г.

Според преценката на пътната полиция виновен за настъпването на произшествието бил жалб. А. Е., на когото св. Л. съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 74231 от 24.08.2010 г. (фабр. № 972251), в който било отразено, че на същата дата, около 12:45 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от[жк]към[жк], жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка „Мазерати К.“ с ДК [рег.номер на МПС] (собственост на [фирма]) и под моста на [улица], поради частично навлизане в съседна лента не е пропуснал и реализирал ПТП с движещия се попътно отляво на него специализиран автомобил марка „Ф. Транспортър“ с ДК [рег.номер на МПС] (собственост на [фирма]), след което от своя страна удря и движещия се пред него лек автомобил марка „П. Партнер“ с ДК № С 8169 ХХ (собственост на [фирма]), с което е нарушен чл. 25, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП. Актът бил съставен на място, подписан от актосъставителя и от свидетеля по него Д., бил връчен на жалбоподателя, който отбелязал като възражение, че „не е съгласен с фактическата обстановка“.

Писмени възражения в срока по чл. 44. ал. 1 от ЗАНН не са постъпили.

Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП, в което били отразени посочените обстоятелства и наказващият орган приел, че жалб. Е., като водач на процесното МПС, при частично навлизане в съседна лента не е пропуснал и е реализирал ПТП с попътно движещия се отляво специален автомобил „Ф. Транспортър” с ДК [рег.номер на МПС] и в следствие на удара се удря в лек автомобил „П. Партнер” с ДК № С 8169 ХХ, с което е нарушен чл. 25, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП, за което на осн. чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба” в размер от 100 (сто) лева, а на осн. чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от Наредба № 13-1959 от 27.12.2007 г. (обн., ДВ, бр. 4 от 2008 г.) е предвидено отнемането на 9 (девет) контролни точки.

От правна страна районният съд е констатирал, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи - чл. 189, ал. 1 и 4 от ЗДвП, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя и в този смисъл не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила.

На следващо място, районният съд е приел, че НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. Приел е за установено по несъмнен начин, че причина за настъпилото произшествие е неспазването на правилата за маневриране от страна на жалбоподателя - водач на л. а. „Мазерати”. Съгласно чл. 25, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП при извършване на маневра, свързана с навлизане в друга пътна лента, той е бил задължен да пропусне движещите се по нея превозни средства. Законодателят изрично поставя изискване да се пропуснат вече движещите се автомобили, тъй като по този начин се намалява риска от сблъсък между тях и навлизащия в съответната лента автомобил. Именно с такава цел на водача на навлизащия автомобил е вменено задължение не да съобрази скоростта, с която навлиза, със скоростта на движение по желаната лента, а направо да изчака и да пропусне движещите се автомобили, и когато лентата е свободна, той може да навлезе и да продължи движението си по нея. Чрез вменяването на това задължение на водача на маневриращия автомобил се предотвратява вероятността той да стане причина за ПТП между неговия автомобил и вече движещите се по лентата, в която желае да навлезе, автомобили. Съдът е подчертал, че водачът на автомобила, който се намира в лентата, в която частично или изцяло навлиза друг автомобил, не е задължен да намали скоростта си и да улесни навлизането на този автомобил, защото подобни действия биха могли да провокират ПТП с движещите се зад него автомобили. По преценка на водача на автомобила, движещ се в лентата, в която навлиза маневриращият автомобил, може да намали скоростта си и да го пропусне в своята лента, когато по този начин не се създава опасност от произшествие; ако скоростта на движение и обстановката на пътното платно не го позволяват, той може да продължи движението си, без да пропуска маневриращия автомобил. В този случай законодателят вменява задължение на водача на маневриращия автомобил да пропусне движещите се по съответната пътна лента автомобили, а не обратното - водачите на автомобилите от тази лента да пропуснат маневриращия автомобил в своята лента. С други думи казано задължението „да пропусне” автомобилите, движещи се по лентата, в която се навлиза частично или изцяло, е на водача на автомобила, който извършва маневрата, а не на водачите на движещите в тази лента автомобили, т. е. водачът на л. а. „Мазерати” е следвало да пропусне товарния автомобил, още повече ако той се е движил в по-висока скорост, а не „да очаква” или „да има презумпцията” (както сочи вещото лице), че другият водач „ще го изчака” и ще

го пропусне. По изложените съображения, съдът е обосновал, че жалб. А. Е. е осъществил от обективна страна състава на административно нарушение на чл. 25, ал. 2, предл. 2, тъй като се установява безспорно, че на посочените дата, място и време, същият при предприемане на маневра за престрояване от средна в лява лента, не е пропуснал движещия попътно вляво автомобил „Ф.“, като частично е навлязъл в лентата и е настъпил удар между двете превозни средства, вследствие на който автомобилът на жалбоподателя „Мазерати“ се е ударил и в движещия по-напред в средната лента автомобил „П.“. Жалбоподателят е нарушил визираното в чл. 25, ал. 2, изр. 1, предл. 2 от ЗДвП задължение като водач на ППС при извършване на маневра, която е свързана е навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, е длъжен да пропусне ППС, които се движат по нея.

От субективна страна, деянието е извършено по непредпазливост, тъй като жалбоподателят не е искал настъпването на вредоносните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Деянието е извършено небрежно, тъй като жалбоподателят е длъжен да знае правилата за предимство, които важат при предприемането на маневри за пълно или частично навлизане в съседна пътна лента, и е могъл да съобрази поведението си с тях, като изчака преминаването на товарния автомобил на св. Т. (а не обратното — водачът Т. да намалява скорост, да спира и да го пропуска), или в крайна сметка да не предприема маневрата, преди да се убеди, че няма да засегне останалите участници в движението. Щом за дееца е съществувало и задължение, и възможност за предотвратяване на последиците от нарушението (създадената непосредствена опасност за движението), то поведението му с виновно, при форма на вината небрежност.

Санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 2 и ал. 1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП (ред., ДВ, бр. 43/26.04.2002 г. - в сила от 26.04.2002 г. и действала към датата на нарушението) предвижда, че се наказва с глоба от 100 до 200 лв. водач, който не спазва сигналите на пътните светофари, предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението, и ако от такова нарушение е причинено пътнотранспортно произшествие. Наказващият орган правилно е приложил материалния закон и на посоченото основание за нарушението на А. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, който е и минималния законов размер на наказанието. Същият на осн. чл. 27, ал. 5 от ЗАНН не подлежи на намаляване.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изложените от районния съд мотиви относно законосъобразността на процесното НП. Оспореното решение е постановено след обективен анализ на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Неоснователни са доводите от касационната жалба, че не е установено по безспорен начин извършването на нарушението. Описаната фактическа обстановка в АУАН и НП се покрива напълно и съответства на свидетелските показания на св. Л., св. Д., св. Т. и св. М.. Правилно съдът е кредитирал показанията на св. Б. само в частта, в която кореспондират с останалия събран доказателствен материал. Правилно съдът е кредитирал частично заключението на съдебно-автотехническата експертиза, тъй като част изводите на вещото лице

противоречат на разписаните в закона правила за престоляване в съседни ленти. Мотивиран така, настоящият състав намира оспорваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.07.2011 г. по НАХД № 13569/2010 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 102-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.